

at ikke Misbrug skulde stee i den Retning. Jeg kan godt være enig med Enhver i, at Præsterne i det Stykke ikke skulle sættes ulige med andre Embedsmænd, hvem det jo efter Loven er strengt forbudt at modtage Gaver; men jeg vilde ønske, at Loven undergik en Forandring i den Retning, og at det ikke var formeent Nogen som helst at give eller modtage Gaver. Noget Andet er, at der udtryffeligt betegnes, at Bestikkelser ikke maa stee; thi det veed Enhver, at det er Synd; men det Andet er derimod en god Gjerning, som kan virke til en god Forstaaelse og befordre Bøns og Nærighedsaand, knyttet mellem et ellers forskjelligt Folk, og det vilde være usvarligt at lægge Forbud derimod. Naar jeg siger, at Præsterne ikke burde have nogen anden Jord end til Have og Gaardsplads, saa er det langt fra, at jeg dermed mener, at det skulde være den Præst formeent, som har Forstand og Lyft til at have Jord og Creaturer samt at holde Befordring, at have Saadant; det maa selvfølgelig være en fri Sag for ham, som for enhver Anden, om han vil kjøbe eller sætte Stigt; men han skal ikke være pligtig til at holde det. Der er mange Præster, for hvem det maaskee vilde være en Gæde at have det, og som ofte kunde ønske eller have godt af at bruge disse Apostlenes Heste, som der har været Tale om, hvis han ikke selv havde Befordring, som han med Jorderne nødes til at holde. — Jeg mener, at der ikke kan være Tale om nogen Vanffelighed for en Præstefamilie ved at faae det Fornødne, saasom: Mælk, Smør, Fløde, Ost o. s. v., og at blive befordret; det er ikke saa vanffeligt at faae i Kjøbstæderne og endnu mindre paa Landet, hvor der er større Overflodighed af Saadant; der kan jo blive en stor Capital for Præsten til Anvendelse i den Henseende. Jeg vil anslaa de Jorder, som kunne undværes, men som Præsten ellers skulde have for at kunne holde 4—6 Køer og 2—3 Heste, til omtrent 16—20 Tønder Land boniteret Jord, og dertil fornødne Bygninger,

hvilket Alt vilde løbe op til en Værdi af 8,000 Rd.; 5 pCt. aarlig Rente deraf er 400 Rd. Præsten, som ikke har Stigt, vil kunne spare en Karl og en Dreng eller en Pige, og det vil kunne anslaaes til 300 Rd., Inventariets Anskaffelse og Besætning vil løbe op til 1,000 Rd., hvoraf 5 pCt. Rente er 50 Rd. See, det bliver 750 Rd., og for en saadan Sum kan der vist ikke være Spørgsmaal om, at en Præst jo let vil kunne faae, hvad han behøver i den Henseende. Det vil være en let Sag at accordere med een eller flere af Sognebeboerne om at blive befordret for en vis Betaling pr. Mill, og mange Gange ville Vedkommende maaskee haade hente og bringe Præsten, hvorhen han skal, uden Betaling. Jeg har ikke tænkt mig Andet, end at den Deel af Præstegaarden, som ansees for overflodig, for Præstefamilien — nogle af disse ere nær ved at see ud som smaa Herregaarde — ikke skulle nedrives, forsaavidt de egnede sig til at kunne blive staaende, men at de skulle afhændes ikke alene til Fordeel for Statskassen, men ogsaa til Fordeel for Beboerne i Sognet, thi der vil vist næppe mangle Lyfthavende, og Gaardene ere flere Steder saa store, at 2—3 Familier vilde kunne dele og behoe dem, og tildeels leve deraf. Det er altsaa langt fra, at det er nødvendigt at nedbryde dem; og der vil altsaa ikke kunne lides noget Tab i denne Retning, som den høitværende Minister havde meent, hvorfor jeg især udbad mig Ordet for at imødegaae denne Bemærkning.

Da Ingen yderligere forlangte Ordet, sættes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

J. N. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaae, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Schørring: Jeg tillader mig at fore